

N:o 9.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 mars 1902.

— — — — Andra Kammaren den 11 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckta motioner om ändring af 14 § i lagen angående eganderätten till skrift den 10 augusti 1877.

(Lagutskottets utlåtande n:o 4.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har af enskilda motionärer gjorts framställning om sådan ändring af 14 § i lagen angående eganderätt till skrift att den i första punkten af nämnda paragraf bestämda tid för författares eller öfversättares i andra kapitlet af berörda lag omförmälda rätt måtte till viss längre tid utsträckas.

Riksdagen har ansett goda skäl tala för en lagändring i motionernas syfte. Nuvarande bestämmelse innebär otvifvelaktigt mången gång för en dramatisk eller musikaliskt-dramatisk författares eller öfversättares efterlevande en ganska hård begränsning af den ekonomiska fördel, de eljest skulle kunna förvänta af hans litterära kvarlätenskap. Den omständigheten, att nästan alla civiliserade länders lagar tillerkänna den enskilda litterära eganderätten i detta afseende en väsentligt längre giltighetstid än den hos oss medgifna, synes ock gifva vid handen, att en så sträng begränsning som den i vårt land föreskrifna svårligen kan vara med hänsyn till allmänhetens och teaterföreståndarnes berättigade intressen af verkligt behof påkallad.

Emellertid har Riksdagen hållit före att, innan ändring af ifrågavarande bestämmelse vidtages, tillfälle torde böra beredas äfven representerarna för de intressen, hvilka i afseende å fastställande af tidsgränsen för författares eller öfversättares berörda rätt kunna betecknas såsom motsatta dessa senares, att i frågan sig uttala, och att i hvarje fall erfordras en vida omsorgsfullare undersökning, än den Riksdagen är i stånd att företaga, för att få utrönt hvilken tidsbegränsning är den efter hänsyn till alla olika intressen bäst afpassade, hvarjemte torde böra tagas i öfvervägande, huruvida icke till äfventyrs en ändring af ifrågavarande tidsbestämmelse kan påkalla en förändring jemväl af tidsbestämmelsen i andra punkten af samma paragraf.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida och i hvad mån den i första punkten af 14 § i lagen angående eganderätt till skrift bestämda tid för författares eller öfversättares i andra kapitlet af berörda lag omförmälda rätt lämpligen må kunna utsträckas, samt för Riksdagen framlägga det förslag till lagändring i sådant syfte, hvartill den verkställda utredningen kan föranleda.

Stockholm den 11 mars 1902.

Med undersåtlig vördnad.